

POSTANOWIENIE

Dnia 14 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Elżbieta Karska

SSN Grzegorz Żmij

w sprawie ze skargi A. K.

z udziałem Skarbu Państwa - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Łodzi,
na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie
o sygn. II AKa 7/22,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 14 września 2022 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Skarżący A. K. w piśmie wniesionym 30 maja 2022 r. za pośrednictwem Dyrektora Zakładu Karnego w P. zażądał stwierdzenia przewlekłości postępowania toczącego się przed Sądem Apelacyjnym w Łodzi w sprawie o sygn. II AKa 7/22 w przedmiocie apelacji od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Łodzi z 19 października 2021 r., sygn. IV K 161/21 oraz zasądzenia „zadośćuczynienia” od Skarbu Państwa w kwocie 200 000 zł i zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu skargi wskazano, że Sąd Okręgowy w Łodzi 19 października 2021 r. wydał wyrok łączny (sygn. IV K 161/21), który w ocenie skarżącego był niesprawiedliwy i niekorzystny, wobec czego jego obrońca wniósł 7 grudnia 2021 r. apelację. Wywiedziony środek zaskarżenia zarejestrowano w Sądzie Apelacyjnym w Łodzi pod sygn. II AKa 7/22 i do dnia wniesienia skargi na

przewlekłość (30 maja 2022 r.) nie został rozpoznany. Skarżący argumentował, że Sąd Okręgowy w Warszawie wydał w postępowaniu w sprawie o sygn. V K 165/21 wyrok z zastosowaniem art. 60 § 3 k.k. i ten sam sąd w sprawie o sygn. akt V K 306/21 rozpoznaje kolejny wniosek o wydanie wyroku łącznego, co do jego osoby, przy czym Sąd Okręgowy w Warszawie oczekuje na zakończenie postępowania apelacyjnego w Łodzi w sprawie o sygn. II AKa 7/22. Skazany argumentował, że zwłoka Sądu Apelacyjnego w Łodzi w wydaniu postanowienia kończącego postępowanie apelacyjne II AKa 7/22 *„naraża go na coraz dłuższe przebywanie w zakładzie karnym”*.

Wiceprezes Sądu Apelacyjnego w Łodzi w odpowiedzi na skargę wniósł o jej oddalenie jako niezasadnej na podstawie art. 12 ust. 1 u.s.p. i art. 2 ust. 1 i 2 u.s.p. alternatywnie o pozostawienie jej bez rozpoznania na podstawie art. 5 ust. 1 u.s.p. i art. 8 ust. 2 u.s.p. w zw. z art. 430 § 1 k.p.k.

W uzasadnieniu uczestnik postępowania wskazał, że czas trwania postępowania odwoławczego nie budzi żadnych zastrzeżeń z punktu widzenia sprawności toku procesu. Apelacja obrońcy skazanego wpłynęła do sądu 13 stycznia 2022 r., a postanowienie o pozostawieniu apelacji bez rozpoznania z uwagi na jej cofnięcie wydane zostało przez Sąd Apelacyjny w Łodzi 13 czerwca 2022 r., sygn. II AKa 7/22. W ocenie reprezentanta Skarbu Państwa okres 5 miesięcy był niezbędny dla podjęcia takich czynności jak: zorganizowanie rozprawy i wymiana korespondencji w celu pozyskania niezbędnego materiału dowodowego. Zwłaszcza, że przy ocenie długości trwania postępowania nie można tracić z pola widzenia ilości spraw rozpoznawanych w wydziale, obciążenia sędziów, czy możliwości wyznaczenia sesji. Uczestnik postępowania nadmienił, że pierwszy termin rozprawy został wyznaczony po około 2 miesiącach od wpływu apelacji, a więc w najszybszym możliwym czasie.

Odnosząc się do alternatywnego żądania pozostawienia skargi bez rozpoznania uczestnik postępowania wskazał, że zgodnie z art. 5 ust. 1 u.s.p. skargę można wnieść skutecznie w toku postępowania w sprawie, a zatem do czasu wydania prawomocnego rozstrzygnięcia. Reprezentant Skarbu Państwa zaznaczył, że w przedmiotowej sprawie skarga wpłynęła wprawdzie przed

prawomocnym zakończeniem postępowania II AKa 7/22, jednak rozstrzygnięcie zapadło wkrótce po jej wniesieniu do sądu, tj. 13 czerwca 2022 r.

Pismem z dnia 8 września 2022 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) skarżący cofnął wniesioną skargę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie ze skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (t.j. Dz.U. 2018, poz. 75 – dalej: u.s.p.). Zgodnie z art. 8 ust. 2 u.s.p. w sprawach w niej nieuregulowanych do postępowania toczącego się na skutek skargi stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy.

Ustawa nie reguluje kwestii cofnięcia skargi, w związku z tym do cofnięcia skargi przez skarżącego, na podstawie art. 8 ust. 2 u.s.p., odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy k.p.k. dotyczące postępowania zażaleniowego.

Cofnięcie skargi jest czynnością procesową nie podlegającą kontroli Sądu.

Uwzględniając treść art. 431 § 1 i art. 432 k.p.k. stosowanych do skargi na przewlekłość postępowania sądowego odpowiednio w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p., w przypadku skutecznego cofnięcia skargi, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

[as]